

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2024-1041

(mr. dr. ing. A.J. Verdaas, voorzitter, mr. M.C.M. van Dijk, A.E. Tevel, leden en mr. D.W.Y. Sie, secretaris)

Datum uitspraak	28 november 2024
Klacht van	Mevrouw [naam 1] (consument I) en de heer [naam 2] (consument II), verder gezamenlijk te noemen de consumenten
Tegen	ABN AMRO Bank N.V. h.o.d.n. Alpha Credit Nederland, gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de kredietverstrekker
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie van de persoonsgegevens in de interne en externe registers voor de duur van 5 jaar. De commissie is van oordeel dat de registratie en registratieduur gehandhaafd mogen worden. De consumenten hebben onvoldoende onderbouwing overgelegd tegenover de onderbouwing van de kredietverstrekker dat zij met vervalste stukken een kwijtschelding, vergoeding en tenaamstelling wilden verkrijgen. De vordering van de consumenten wordt afgewezen.

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten; 2) de aanvullende stukken van de consumenten en 3) het verweerschrift van de kredietverstrekker.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 2 september 2024. Op de hoorzitting waren de consumenten aanwezig. Namens de kredietverstrekker waren aanwezig de heer mr. [naam 3] (legal counsel) en mevrouw mr. [naam 4] (senior legal counsel).
- 1.3 De consumenten en de kredietverstrekker hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Op 15 mei 2019 hebben de consumenten, in verband met de aankoop van een auto, voor hun onderneming bij de kredietverstrekker een leaseovereenkomst (hierna: 'het krediet') afgesloten voor de na verrekening van de aanbetaling van € 2.520,- resterende koopsom van € 12.000,-. De auto is aan de consumenten geleverd onder eigendomsvoorbehoud, als onderpand voor het krediet.
- 2.2 Op 27 augustus 2021 hebben de consumenten de kredietverstrekker telefonisch geïnformeerd dat het krediet door [naam kredietverstrekker] is afgelost wegens de herfinanciering van het krediet. De consumenten deelden in het gesprek mee dat zij die dag per e-mail van [naam kredietverstrekker] de bevestiging hadden ontvangen dat het krediet was afgelost. De aflossing van het krediet heeft die dag niet plaatsgevonden.
- 2.3 Ongeveer tien maanden later, op 7 juni 2022, hebben de consumenten per e-mail en telefonisch contact opgenomen met de kredietverstrekker. De consumenten hebben toen de kredietverstrekker verzocht de automatische incasso's stop te zetten vanwege de aflossing van het krediet op 27 augustus 2021. Op 10 juni 2022 heeft de kredietverstrekker de consumenten per e-mail geïnformeerd dat zij niet bekend is met de aflossing en dat er sprake is van een betaalachterstand van € 577,04. Op 29 juni 2022 hebben de consumenten per e-mail aan de kredietverstrekker geschreven dat zij de aflossing aan het onderzoeken zijn en de aflossing alsnog zullen doen als die nog niet is gedaan.
- 2.4 Op 1 juli 2022 bedroeg het openstaande saldo op het krediet van de consumenten € 4.355,57. Die dag heeft tussen de kredietverstrekker en de consumenten een telefoongesprek plaatsgevonden naar aanleiding van een e-mail van 21 juni 2022, volgens de consumenten afkomstig van de kredietverstrekker, waarin stond dat de consumenten een creditsaldo van € 2.596,98 van de kredietverstrekker zouden ontvangen. De consumenten hebben de kredietverstrekker geïnformeerd dat zij een advocaat zouden inschakelen als zij niet die dag het creditsaldo zouden ontvangen. De kredietverstrekker heeft in het gesprek ontkend dat de e-mail over het creditsaldo van zijn organisatie afkomstig is. De consumenten hebben vervolgens de e-mail van 21 juni 2022 en een document, volgens de consumenten een transactiebewijs van [naam bank], doorgestuurd aan de kredietverstrekker. Later die dag hebben een tussenpersoon en een leverancier apart namens de consumenten telefonisch contact opgenomen met de kredietverstrekker. In deze gesprekken probeerden zij de tenaamstellingscodes te verkrijgen die benodigd waren voor de verkoop van de auto die diende tot zekerheid voor het krediet. De consumenten hebben die dag per brief een ingebrekestelling aan de kredietverstrekker gestuurd.
- 2.5 De kredietverstrekker heeft vervolgens onderzoek gedaan naar de stukken die de consumenten hadden gestuurd door onder meer contact op te nemen met [naam kredietverstrekker] en [naam bank].

Na dit onderzoek heeft de kredietverstrekker geconcludeerd dat de consumenten vervalste stukken hebben gestuurd. Dit betrof het transactiebewijs van [naam bank], de e-mail van [naam kredietverstrekker] naast de e-mail van de kredietverstrekker zelf. Op 13 juli 2022 heeft de kredietverstrekker de consumenten per brief om een toelichting gevraagd ten aanzien van de vervalste stukken. Op 18 juli 2022 hebben de consumenten per e-mail toegelicht dat zij het vermoeden hebben van een hack, maar dat zij geen specifieke bewijzen daarvoor hebben. Verder hebben zij geschreven dat het openstaande saldo van € 4.355,57 is afgelost.

- 2.6 Op 19 juli 2022 heeft de kredietverstrekker de consumenten per brief en begeleidende e-mail geïnformeerd dat zij de persoons- en bedrijfsgegevens van de consumenten in het Incidentenregister, het Intern Verwijzingsregister (IVR) en het Extern Verwijzingsregister (EVR) heeft opgenomen voor de duur van vijf jaar wegens valsheid in geschrifte en poging tot oplichting. In de begeleidende e-mail heeft de kredietverstrekker geschreven dat vast is komen te staan dat naast het transactiebewijs van [naam bank], de e-mailberichten van [naam kredietverstrekker] van 27 augustus 2021 en van de kredietverstrekker van 21 juni 2022 zijn vervalst. Op 22 juli 2022 heeft de kredietverstrekker bij de politie aangifte gedaan tegen de consumenten van valsheid in geschrifte.

De vordering en klacht

- 2.7 De consumenten vorderen van de kredietverstrekker verwijdering dan wel verkorting van de duur van de interne en externe registraties. Ter onderbouwing van hun vordering stellen de consumenten het volgende.
- 2.8 Ten eerste heeft de kredietverstrekker zijn besluit om de maatregelen tegen de consumenten te treffen onzorgvuldig genomen. Zo heeft de kredietverstrekker het bezwaarschrift van de consumenten niet goed gelezen en staan er fouten in het definitieve standpunt. De kredietverstrekker heeft heel snel naar de consumenten gewezen als verantwoordelijken voor de vervalste stukken zonder dat sprake was van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld.
- 2.9 Ten tweede hebben de consumenten zwaarwegende belangen bij de verwijdering van de registraties en heeft de kredietverstrekker niet meegewogen dat er geen sprake is van financiële schade. De consumenten kunnen door de externe registratie(s) geen nieuwe woning(en) kopen. Dat is nu hun grootste belang, omdat zij recent hun relatie hebben verbroken. Ook kunnen de consumenten tegen problemen aanlopen als hun verzekeringen aflopen of als hierop willekeurige controles plaatsvinden. De omstandigheden rondom de vervalste stukken en de afwijzing van aanvraag van een zakelijke rekening voor consument II hebben veel impact gehad op de gezondheid en de gesteldheid van de consumenten. Vooral voor consument I zijn de mentale gevolgen groot geweest.
- 2.10 Ten derde verkeerden de consumenten in de veronderstelling dat hun leaseovereenkomst bij de kredietverstrekker was afgelost door [naam kredietverstrekker].

Daarom dachten de consumenten dat de kredietverstrekker het teveel geïncasseerde moest terugstorten en de tenaamstellingscode zou moeten verstrekken. Doordat de consumenten dachten dat de kredietverstrekker fout zat, was de communicatie richting de kredietverstrekker eerst dwingend. De veronderstellingen van de consumenten waren gebaseerd op de e-mailberichten die zij hebben ontvangen van zowel de kredietverstrekker als [naam kredietverstrekker]. De consumenten hadden niet kunnen weten dat deze berichten onjuist waren.

- 2.11 Ten vierde ontkennen de consumenten dat zij betrokken waren bij het vervalsen van de stukken. Door drukte hebben de consumenten cruciale afschrijvingen van [naam kredietverstrekker] gemist en hebben zij niet getwijfeld aan het contract. Het juiste contract met [naam kredietverstrekker] bleek verdwenen te zijn uit de administratie van de consumenten. Het is niet logisch dat de consumenten een vervalst e-mailbericht van de kredietverstrekker zouden sturen naar diezelfde kredietverstrekker. De kredietverstrekker zou de vervalsing immers direct herkennen. Daarnaast hadden de consumenten geen belang bij het vervalsen van de e-mailberichten. Zo hebben de consumenten geen schulden en was consument II kort voor het incident begunstigde van een flinke erfenis. Verder hebben de consumenten hun volledige medewerking verleend aan de kredietverstrekker. Dat is niet logisch als zij betrokken waren bij de vervalsing.
- 2.12 Ten vijfde hebben de consumenten proactief maatregelen genomen om grootschalige schade bij verschillende partijen te voorkomen. De consumenten hebben een onderzoek laten verrichten naar de veiligheid van hun computer waaruit is gebleken dat verschillende virussen daarop aanwezig waren. Ook de politie heeft bevestigd dat er digitaal is ingebroken op hun computer.

Het verweer

- 2.13 De kredietverstrekker heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consumenten. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar het om gaat

- 3.1 In deze kwestie staat vast dat de persoonsgegevens van de consumenten voor hetzelfde incident voor de duur van vijf jaar zijn opgenomen in het EVR, het Incidentenregister, het IVR en de daaraan gekoppelde gebeurtenissenadministratie.
- 3.2 De commissie dient te beoordelen of de registratie van de persoonsgegevens van de consumenten in deze registers gerechtvaardigd is. De commissie zal daarbij beoordelen of de interne en externe registraties juist zijn en proportioneel zijn. Ook zal de commissie beoordelen of de duur van de registraties proportioneel is.

Het juridisch kader voor de registratie in het EVR en het Incidentenregister

- 3.3 De commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister voor de consumenten verstrekende gevolgen kunnen hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen door raadpleging van het EVR vaststellen dat sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de kredietverstrekker maar ook de andere financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de consumenten zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de kredietverstrekker voor opname van de persoonsgegevens van de consumenten in deze registers.¹
- 3.4 De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd wanneer de registraties in overeenstemming zijn met het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (hierna: PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG).
- 3.5 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkenen (in dit geval de consumenten) die een bedreiging vormen, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling (in dit geval de kredietverstrekker), alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat er sprake moet zijn van zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar alleen een verdenking is niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.²

De kredietverstrekker mocht de persoonsgegevens registreren in het Incidentenregister en het EVR

- 3.6 De commissie is van oordeel dat in deze kwestie voldaan is aan de in 3.5 genoemde maatstaf dat de vastgestelde gedragingen van de consumenten in voldoende mate een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van valsheid in geschrifte en/of poging tot oplichting op moeten leveren. Voor dit oordeel is het volgende redengevend.

¹ Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, te vinden op www.rechtspraak.nl en GC Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377, te vinden op www.kifid.nl.

² HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710, te vinden op www.rechtspraak.nl.

- 3.7 Het staat vast dat de twee e-mailberichten van de kredietverstrekker en [naam kredietverstrekker] alsmede het transactiebewijs van [naam bank] valselijk zijn opgemaakt. Ook staat vast dat deze stukken door de consumenten zijn ingediend bij de kredietverstrekker. De consumenten waren de enigen die belang hadden bij het indienen van de vervalste stukken. Op basis van deze drie documenten zou blijken dat het krediet bij de kredietverstrekker voortijdig was afgelost en zouden de consumenten aanspraak kunnen maken op een vergoeding van de zogenaamd teveel betaalde maandtermijnen. Daardoor zouden zij naast een gedeeltelijke kwijtschelding ook een bedrag krijgen van € 2.596,98. Ook zouden de consumenten op basis van deze stukken de auto kunnen verkopen omdat zij daarvan de volle eigendom zouden verkrijgen.
- 3.8 Aannemelijk is daarom dat de consumenten verantwoordelijk zijn voor het vervalsen van de stukken. Het ligt daarom op de weg van de consumenten om dit vermoeden te ontzenuwen. De consumenten hebben die verantwoordelijkheid betwist met de enkele stelling dat zij geen belang hadden bij oplichting van de kredietverstrekker. Voor het overige hebben zij onvoldoende gesteld om hun betrokkenheid bij de vervalsing te ontzenuwen. Zo is de bewering van de consumenten dat de stukken op hun computer zijn aangepast door een virus en/of hack van derden van de consumenten onaannemelijk gebleven. Hierbij speelt een rol dat alleen de consumenten bevoordeeld zouden worden door de vervalste stukken met betrekking tot de kwijtschelding, de extra geldsom en het eigendomsbewijs van hun auto. Het is onduidelijk hoe een virus of hack van de computer dit specifieke effect zou kunnen hebben bereikt. Daarmee staat ook het verband tussen de gestelde eventuele virussen en/of hack op de computer van de consumenten en de geconstateerde vervalsing van de stukken onvoldoende vast.
- 3.9 Nu voldoende vast staat dat consumenten gebruik hebben gemaakt van vervalste stukken en dus ten aanzien van de consumenten sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld, is er voldoende grond voor de conclusie dat de gedragingen van de consumenten een bedreiging vormen voor de belangen van de kredietverstrekker en de financiële sector. Dat betekent dat de kredietverstrekker ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consumenten de conclusie heeft mogen trekken dat zij de verantwoordelijk zijn voor de vervalste e-mailberichten en het vervalste transactiebewijs van [naam bank].

De registratie(duur) in het EVR voldoet aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit

- 3.10 Vervolgens toetst de commissie of de kredietverstrekker het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel voldoende in acht heeft genomen (artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI).

De Hoge Raad heeft bepaald dat bij elke gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.³ Dit volgt ook uit de AVG.

- 3.11 Bij subsidiariteit gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registraties is om andere banken erop te attenderen dat er in het verleden met betrekking tot de consumenten iets aan de hand is geweest op het gebied van valsheid in geschrifte en oplichting. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het EVR. Naar het oordeel van de commissie is daarmee aan het subsidiariteitsvereiste voldaan.
- 3.12 Bij proportionaliteit gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Het belang van de financiële instellingen om opmerkzaam te worden gemaakt op fraude-gerelateerd gedrag van de consumenten moet zwaarder wegen dan het belang van de consumenten om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer te kunnen deelnemen. Anders gezegd: er dient een redelijke verhouding te bestaan tussen het nadeel dat de consumenten ondervinden en de legitieme doelen die door de kredietverstrekker worden nagestreefd met de registraties. Ook mag de duur van de registraties niet disproportioneel zijn. De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de kredietverstrekker.
- 3.13 Hoewel het de commissie ter zitting is gebleken dat de consumenten hun relatie hebben verbroken en het verkrijgen van een nieuwe woning momenteel hun grootste belang is, is *op dit moment* onvoldoende van de noodzaak gebleken om de registratieduur te verkorten of door te halen. Dat zij bij het vinden van een nieuwe woning enkel belemmerd worden door de EVR-registratie is niet komen vast te staan.
- 3.14 De commissie heeft onder meer kennisgenomen van wat er is geschreven over de mentale gesteldheid van de consument II (mede) door deze kwestie en zij twijfelt er niet aan dat deze kwestie impact heeft gehad op haar en haar inmiddels ex-partner. Dit is echter onvoldoende reden tot verkorting van de registratieduur. Daarbij weegt mee dat valsheid in geschrifte en poging tot oplichting ernstige vergrijpen zijn. De kredietverstrekker moet erop kunnen vertrouwen dat de informatie die de consumenten opstuurden juist en in ieder geval niet gemanipuleerd was. Dat is een fundamentele eis in het maatschappelijk verkeer. De commissie weegt op dit moment de belangen van de kredietverstrekker en de financiële sector zwaarder dan het individuele belang van de consumenten. Daarbij neemt de commissie in haar oordeel de ernst van de vastgestelde gedragingen en de omstandigheid dat de consumenten onvoldoende openheid van zaken hebben gegeven ten aanzien van wat er is gebeurd in aanmerking.

³ Zie HR 9 november 2011, ECLI:NL:HR2011:BQ8097 (overweging 3.3), te vinden op www.rechtspraak.nl.

- 3.15 Gelet op de specifieke omstandigheden van deze zaak, is de commissie van oordeel dat de registratieduur van vijf jaar (tot 19 juli 2027) een passende termijn is.

Ook de registraties in het Incidentenregister worden gehandhaafd

- 3.16 Gelet op het vorenstaande dienen ook de registraties van de persoonsgegevens van de consumenten in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister. Dit brengt mee dat zolang de registraties in het EVR terecht en proportioneel zijn, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Dit betekent dat ook de registraties in het Incidentenregister op 19 juli 2027 komen te vervallen.

Het juridisch kader voor de registratie in het IVR en de gebeurtenissenadministratie

- 3.17 Vervolgens is de vraag aan de orde of de kredietverstrekker de persoonsgegevens van de consumenten mocht registreren in het IVR. Het IVR is aan de gebeurtenissenadministratie gekoppeld. Daardoor betekent opname van gegevens in het IVR ook dat de gegevens in de gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van de consumenten uit het IVR ook is bedoeld de verwijdering van hun persoonsgegevens uit de gebeurtenissenadministratie.

- 3.18 Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de kredietverstrekker en de groep financiële ondernemingen waarvan de kredietverstrekker deel uitmaakt. De gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden 'speciale aandacht' behoeven. De gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de afdeling Veiligheidszaken van de kredietverstrekker. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. De opname van persoonsgegevens in het IVR en de gebeurtenissenadministratie is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met de AVG en de UAVG.

Tot slot: de registraties in het IVR en de gebeurtenissenadministratie worden gehandhaafd

- 3.19 De commissie heeft in de voorgaande overwegingen vastgesteld dat tegen de consumenten een zwaardere verdenking bestaat dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij valsheid in geschrifte en poging tot oplichting. Op grond van artikel 33 lid 2 aanhef en onder b UAVG is deze vaststelling van de commissie voldoende om ook de registraties in de gebeurtenissenadministratie en het IVR voor de duur van vijf jaar te handhaven.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 1 april 2021

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 1 april 2021 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3 (...)

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (...) 3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (...)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

“Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.”

4.2 Toegang tot het Incidentenregister (...)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten). (...)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister (...)

4.3.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormen, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(...)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 5 Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens moeten:

a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);

b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);

c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);

d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);

e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);

f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”).

2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht”).

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoefte verwerkt:

a. ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(...)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(...)

c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5 Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.